

Хто не плакав з вербою. - Джерело

Написав Петро Філатов
П'ятниця, 24 грудня 2010, 02:44

У чужій та далекій країні
Вітер локон волосся гойднув
І згадались батьки на Волині,
Дім батьківський, який призабув.

Защеміло у серці приємно,
Смуток душу мою оповив.
Зі щік сльози змахнув потаємно
І у пам'яті все обновив

Ви пробачте мені, мамо й тату,
Що колись неслухняним зростав.
Літ пройшло так багато-багато.
Все змінилось – я іншим вже став.

Хто не плакав, не плакав з вербою –
Той не знає, не знає журбу.
Ви молились за мене обоє, -
Я у світі блукаючим був.

А тепер лину думкою й серцем
У обійми з Небесним Отцем.
Знову сльози пекучі, мов з перцем,
Шлях додолу торують лицем.